

Міністерство освіти і науки, молоді та спорту України
ДЕРЖАВНИЙ ВИЩИЙ НАВЧАЛЬНИЙ ЗАКЛАД
«НАЦІОНАЛЬНИЙ ГІРНИЧИЙ УНІВЕРСИТЕТ»

СТАНДАРТ ВИЩОЇ ОСВІТИ

ПРОГРАМА ДИСЦИПЛІНИ

“Управління авторемонтним виробництвом”
(назва дисципліни)

*освітньо-професійної програми підготовки спеціалістів
напряму 7.070106 “Автомобільний транспорт”*

Чинний від _____

Видання офіційне

Дніпропетровськ
Державний ВНЗ «НГУ»
2012

ЛИСТ ПОГОДЖЕННЯ

програми навчальної дисципліни
“Управління авторемонтним виробництвом”

ПОГОДЖЕНО

Перший проректор

_____ П.І. Пілов

_____ 20__ р.

ПОГОДЖЕНО

Директор науково-методичного центру

_____ В.О. Салов

_____ 20__ р.

Завідувач кафедри автомобілів та
автомобільного господарства

_____ К.М. Бас

_____ 20__ р.

Керівник розробки

_____ К.М. Бас

_____ 20__ р.

Передмова

1 РОЗРОБЛЕНО І ВНЕСЕНО

Кафедрою автомобілів та автомобільного господарства

2 ЗАТВЕРДЖЕНО ТА НАДАНО ЧИННОСТІ

наказом ректора вищого навчального закладу
від _____ р. № _____

3 ВВЕДЕНО ВПЕРШЕ

4 РОЗРОБНИКИ СТАНДАРТУ

Бас Костянтин Маркович, канд. техн. наук, доцент, завідувач кафедри автомобілів та автомобільного господарства;

Олішевська Валентина Євгенівна, канд. техн. наук, доцент кафедри автомобілів та автомобільного господарства

Зміст

Вступ	5
1. Галузь використання	5
2. Нормативні посилання	6
3. Базові дисципліни	6
4. Дисципліни, що забезпечуються	6
5. Обсяг дисципліни	6
6. Компетенції, що набуваються, та зміст дисципліни	7
7. Індивідуальне завдання	8
8. Позначення фізичних одиниць	9
9. Форма підсумкового контролю	10
10. Вимоги до інформаційно-методичного забезпечення дисципліни	10
11. Вимоги до засобів діагностики	11
12. Рекомендована література	11
13. Відповідальність за якість викладання та інформаційно-методичного забезпечення	13

Вступ

Стандарт нормативної дисципліни “Управління авторемонтним виробництвом” є складовою частиною стандартів вищої освіти НГУ.

Програма навчальної дисципліни “Управління авторемонтним виробництвом” – нормативний документ, який складається на підставі освітньо-професійної програми (ОПП).

Навчальна дисципліна визначає сукупність модулів, що підлягає підсумковому контролю. Модуль – задокументована сукупність змістових модулів, що реалізується певними видами навчальних занять з визначеними цілями (лекції, лабораторні, практичні, семінарські тощо). Змістовий модуль – сукупність навчальних елементів, що поєднана за ознакою відповідності певному навчальному об’єктові та подана в освітньо-професійній програмі підготовки фахівців (ОПП).

Навчальна програма розробляється кафедрою, яка наказом ректора закріплена для викладання дисципліни.

Програма навчальної дисципліни розробляється на весь період реалізації освітньо-професійної програми підготовки спеціалістів напряму 7.070106 “Автомобільний транспорт” і затверджується наказом ректора.

Компетенції, що визначені в Програмі дисципліни, є об’єктом діагностики під час контрольних заходів.

1. Галузь використання

Стандарт поширюється на кафедри ДВНЗ «Національний гірничий університет», що ведуть викладання нормативної дисципліни “Управління авторемонтним виробництвом” спеціалістам.

Стандарт встановлює:

- компетенції, які має опанувати студент;
- перелік змістовних модулів та інформаційну базу (навчальні елементи), яка опосередковує освітні та професійні уміння за вимогами освітньо-кваліфікаційної характеристики бакалавра;
- розподіл навчального матеріалу за видами занять;
- норми часу на викладання та засвоєння інформаційної бази;
- позначення одиниць фізичних величин, які використовуються в навчальному матеріалі;
- форму підсумкового контролю;
- відповідальність за якість освітньої та професійної підготовки.

Стандарт придатний для цілей сертифікації фахівців та атестації випускників вищих навчальних закладів.

2. Нормативні посилання

- 2.1. Закон України “Про вищу освіту” від 17.01.2002 р. № 2984-III.
- 2.2. ДК 003–95 Державний класифікатор професій.
- 2.3. ДК 009–96 Державний класифікатор видів економічної діяльності.
- 2.4. Освітньо-професійна програма вищої освіти підготовки спеціалістів за напрямом 7.070106 «Автомобільний транспорт».
- 2.5. Постанова Кабінету Міністрів України № 507 від 24 травня 1997 р. “Перелік напрямів та спеціальностей, за якими здійснюється підготовка фахівців у вищих навчальних закладах за відповідними освітньо-кваліфікаційними рівнями”.
- 2.6. СВО НГУ НМЗ-05. Нормативно-методичне забезпечення навчального процесу. Дніпропетровськ: Національний гірничий університет, 2005.– 138 с.

3. Базові дисципліни

«Організація та управління виробництвом технічного обслуговування та ремонту автомобілів»
«Введення у технологічні процеси на автомобільному транспорті»
«Виробничо-технічна база підприємств»
«Технологічні процеси на СТО»
«Економіка підприємства»
«Менеджмент підприємства»
«Безпека життєдіяльності»

4. Дисципліни, що забезпечуються

Згідно з ОПП освітньо-кваліфікаційного рівня спеціаліст:
Переддипломна практика – спеціальність 7.090258;
Написання дипломного проекту – спеціальність 7.090258.

5. Обсяг дисципліни

Загальний обсяг – 2,5 кредити ECTS (90 академічних годин).
Лекції – 26 академічних години.
Практичні заняття – 13 академічних години.
Самостійна робота – 51 академічна година.

**6. Компетенції, що набуваються, та зміст дисципліни
“Управління авторемонтним виробництвом”**

Модулі	Компетенції (з використанням матеріалу модуля студент повинен уміти)	Змістові модулі
1	2	3
№ 1	<p>Класифікувати види управління. Розбиратися в суті управління виробництвом.</p> <p>Застосовувати основні принципи системного підходу до управління виробництвом.</p> <p>Класифікувати методи управління авторемонтним виробництвом.</p> <p>Відображати взаємодію об'єктів і суб'єктів управління.</p> <p>Визначати організаційні методи управління.</p> <p>Визначати економічні методи управління.</p> <p>Визначати соціально-психологічні методи управління.</p> <p>Оцінювати основні елементи комплексних методів управління.</p> <p>Вибирати і застосовувати методи управління авторемонтним виробництвом.</p> <p>Аналізувати потоки інформації.</p> <p>Володіти сучасними методами установлених процедур при співпраці з громадськими органами.</p> <p>Визначати вимоги, що висуваються до управлінських рішень.</p> <p>Оцінювати фактори, які впливають на прийняття управлінських рішень.</p> <p>Класифікувати управлінські рі-</p>	Лекції
		1. Вступ. Системний підхід до управління ремонтно-обслуговуючим виробництвом
		2. Класифікація методів управління авторемонтним виробництвом
		3. Організаційні (адміністративні) методи управління
		4. Економічні методи управління авторемонтним виробництвом
		5. Соціально-психологічні методи управління авторемонтним виробництвом
		6. Комплексні методи управління. Вибір і застосування методів управління авторемонтним виробництвом
		7. Аналіз потоку інформації. Мистецтво керувати людьми
		8. Суть управлінських рішень та основні вимоги, що висуваються до них. Класифікація управлінських рішень
9. Алгоритм прийняття управлінських рішень		

	шення. Володіти алгоритмом прийняття управлінських рішень. Вміти виробляти управлінські рішення.	10. Організаційний інструментарій у системі управлінських рішень
		11. Методичні підходи до розробки алгоритму трансформації автотранспортних підприємств
		12. Етапи реалізації проекту трансформації і алгоритм трансформації автотранспортних підприємств
№ 2	Аналізувати конкретні ділові ситуації. Приймати одно або кілька альтернативних рішень. Проводити групову дискусію з актуальних проблем управління автотранспортних виробництвом. Вміти встановлювати факти на підставі ознак, які характеризують дану ситуацію. Вміти формулювати проблеми і визначати шляхи їх розв'язання. Володіти майстерністю висловлювати свої думки, обміну думками. Приймати послідовні рішення в умовах, які весь час змінюються. Освоїти методи технологічного розрахунку і планувальних рішень підприємств автомобільного транспорту. Оформляти прийняті рішення.	Практичні заняття
		1. Вирішення конкретних ситуацій
		2. Ділові ігри
		3. Ігрове проектування
		4. Завдання "Кандидат на заміщення посади"
		5. Оцінювання ділових і особистих якостей керівника
6. Комплексна ділова гра		

7. Індивідуальне завдання

До іспиту допускаються студенти, які виконали індивідуальне завдання. Виконання індивідуального завдання здійснюється відповідно до методичних рекомендацій [1].

Загальні вимоги, що забезпечують максимальну оцінку виконання індивідуального завдання:

- ♦ правильність рішень;
- ♦ повнота структури розрахунків (постановка задачі, розрахункова схема, рішення, оцінка рішення);
- ♦ грамотність, лаконізм і логічна послідовність викладу;
- ♦ оформлення відповідно до чинних стандартів;

- ♦ наявність посилань на джерела інформації;
- ♦ самостійність виконання (діагностується під час захисту).

8. Позначення фізичних одиниць

- α_i – коефіцієнт зайнятості (виконавця, бригади, дільниці) i -го процесу;
- ε – коефіцієнт штатності;
- b – коефіцієнт допоміжних робіт;
- C – стан робочого місця відповідає висунутій вимозі;
- $D_{кр}^p$ – кількість календарних днів у році;
- f_p – розрахунковий (прогресивний) показник фондовіддачі з 1 грн. вартості активних фондів ремонтно-обслуговуючого виробництва ВАТ АТП;
- K – коефіцієнт якості праці виконавців робіт;
- $K_{ві}$ – коефіцієнт виконання плану з технічного обслуговування (або діагностування) i -го виду за місяць;
- K_3 – коефіцієнт заохочення виконавців робіт;
- $K_{доп}$ – коефіцієнт, який враховує допоміжні роботи, виконувані водієм;
- $K_{др}$ – коефіцієнт додаткових робіт при СО автомобілів;
- $n_3^{об}$ – кількість змін роботи зон обслуговування;
- H – стан робочого місця не відповідає висунутій вимозі;
- Π_1 – недовиконання плану випуску продукції в абсолютних величинах у різні періоди (дні, години);
- Π_2 – плановий випуск продукції за аналізований період в абсолютних величинах;
- $P_{п}$ – планований річний обсяг ремонтно-обслуговуючих робіт ВАТ АТП, що виконуються власними силами, млн. грн.;
- $R_{я}^{вод}$ – явочна чисельність водіїв;
- $R_{ш}^{вод}$ – штатна чисельність водіїв;
- $R_{ш}^{роб}$ – штатна чисельність ремонтно-обслуговуючих робітників;
- $R_{я}^{роб}$ – явочна чисельність ремонтно-обслуговуючих робітників;
- $R_{нрм}$ – нормативна чисельність ремонтно-обслуговуючих і допоміжних робітників;
- R_0 – кількість робітників, зайнятих на ТО і ремонті автомобілів у базовому році;
- t_x – відкоректована трудомісткість одиниці ТО автомобілів, люд.-год.;
- $t_{ТО-2}$ – відкоректована трудомісткість одного ТО-2 автомобілів, люд.-год.;
- $t_3^{об}$ – тривалість зміни роботи зон обслуговування, год;
- $t_{відп}$ – тривалість відпустки, год;
- $t_{ін}$ – інші втрати робочого часу з поважних причин, год;
- t_n – час додаткових робіт (час з'їжджання і заїжджання на пост);
- $T_{ТО}$ – трудомісткість виконуваних при ТО робіт за всіма видами дій;
- $T_{СО}$ – трудомісткість додаткових робіт, які пов'язані з сезонним обслуговуванням;
- $T_{доп}$ – обсяг допоміжних робіт;

$T_{\text{сам}}$ – обсяг робіт із самообслуговування;
 $T_{\text{заг}}$ – обсяг робіт загальновиробничого характеру;
 $T_{\text{ват}}$ – загальна сумарна трудомісткість робіт, що виконуються ВАТ АТП;
 $T_{\text{вир}}^{\text{п}}$ – трудомісткість постових виробничих робіт;
 $T_{\text{вир}}^{\text{ц}}$ – трудомісткість цехових виробничих робіт;
 $T_{\text{об}}$ – тривалість роботи зон обслуговування за добу, год;
 $\Phi_{\text{р}}$ – середньорічна вартість основних виробничих фондів ремонтно-обслуговуючого виробництва ВАТ АТП у розрахунковому році, тис. грн.;
 $\Phi_{\text{пр}}$ – вартість активних фондів ремонтно-обслуговуючого виробництва ВАТ АТП на початок року;
 $\Phi_{\text{н}}$ – вартість активних фондів ремонтно-обслуговуючого виробництва ВАТ АТП, що надходять у кожному місяці протягом розрахункового року;
 $\Phi_{\text{в}}$ – вартість активних фондів ремонтно-обслуговуючого виробництва ВАТ АТП, які вибувають у кожному місяці розрахункового року;
 $\Phi_{\text{о}}$ – середньорічна балансова вартість активних фондів ремонтно-обслуговуючого виробництва ВАТ АТП, що використовуються в базовому році, тис. грн.;
 $\Phi_{\text{р}}^{\text{роб}}$ – річний фонд часу робітника з урахуванням трудових втрат, спричинених хворобою, виконанням державних обов'язків, відпусткою тощо;
 $\Phi_{\text{м}}^{\text{вод}}$ – річний фонд часу робочого місця водія, год;
 $\Phi_{\text{м}}^{\text{роб}}$ – річний фонд часу робочого місця ремонтно-обслуговуючих робітників, год.

9. Форма підсумкового контролю

Нормативна форма підсумкового контролю – іспит.

Підсумковий контроль здійснюється у вигляді комплексного оцінювання якості засвоєння навчального матеріалу дисципліни без участі студента на підставі результатів усіх модульних контролів.

Оцінювання визначає ступінь оволодіння студентом компетенціями, що передбачені програмою.

Підсумковий контроль реалізується шляхом визначення середньозваженого балу за результатами всіх модульних контролів.

10. Вимоги до інформаційно-методичного забезпечення дисципліни

Зміст інформаційного забезпечення має відповідати програмі дисципліни в повному обсязі.

Методичне забезпечення повинно відповідати стандарту вищої освіти Національного гірничого університету СВО НГУ НМЗ-05. Нормативно-методичне забезпечення навчального процесу. Дніпропетровськ: Національний гірничий університет, 2005. – 138 с.

Матеріали методичного забезпечення мають містити засоби діагностики у

вигляді типових ситуаційних вправ з прикладами рішень.

Викладач повинен забезпечити вільний доступ студента до матеріалів інформаційно-методичного забезпечення дисципліни.

11. Вимоги до засобів діагностики

Засоби діагностики рівня сформованості компетенції для проведення контрольних заходів подані у вигляді переліку питань.

Оцінювання рівня засвоєння навчального матеріалу здійснюється через коефіцієнт засвоєння:

$$K_3 = N/P,$$

де N - правильно виконані істотні операції рішення (відповіді),
 P – загальна кількість визначених істотних операцій.

Критерії визначення оцінок:

“відмінно” -	$K_3 > 0,9;$
“добре” -	$K_3 = 0,8...0,9;$
“задовільно” -	$K_3 = 0,7...0,8;$
“незадовільно” -	$K_3 < 0,7.$

При остаточній оцінці результатів виконання завдання враховується здатність студента:

- диференціювати, інтегрувати та уніфікувати знання;
- застосовувати правила, методи, принципи, закони у конкретних ситуаціях;
- аналізувати і оцінювати факти, події та прогнозувати очікувані результати від прийнятих рішень;
- викладати матеріал на папері логічно, послідовно, з дотриманням вимог чинних стандартів.

12. Рекомендована література

Основна:

1. Лудченко О.А. Технічне обслуговування і ремонт автомобілів: організація і управління. – К.: Знання, 2004. – 478 с.
2. Порядок гарантійного ремонту (обслуговування) або гарантійної заміни дорожніх транспортних засобів. Затв. наказом Міністерства промислової політики України від 29.12.2004 р. № 721.
3. Семенченко Ж., Кузнєцов В. Автомобіль на підприємстві: від придбання до ліквідації. – Харків: Фактор, 2004. – 386 с.

4. Марков О.Д. Автосервіс: організація роботи з клієнтурою. – К.: VeeZone, 2003. – 352 с.
5. Правила надання послуг з технічного обслуговування і ремонту автомобільних транспортних засобів. – К.: Мінтранспорт України, 2003. – 24 с.
6. Лудченко Я.О., Кононенко І.В. Економічна ефективність інвестицій. – К.: Вища шк., 2002. – 212 с.
7. Закон України "Про автомобільний транспорт" від 05.04.2001 р.
8. Організаційно-функціональні аспекти економіки і менеджменту / П.Р. Левковець, С.І. Андрусенко, Ю.М. Гедз та ін.; За ред. П.Р. Левковця. – К.: УТУ ІЕБТ, 2000. – 397 с.
9. Качество и сертификация промышленной продукции / А.Г. Гребенников, А.К. Мяслица, В.М. Рябченко и др. – Харьков: изд-во ХАИ, 1998. – 396 с.
10. Положення про технічне обслуговування і ремонт дорожніх транспортних засобів автомобільного транспорту. – К.: Мінтранспорт України, 1998. – 43 с.
11. Організація виробничих процесів на транспорті в ринкових умовах / В.Є. Канарчук, О.А. Лудченко, Л.П. Барилевич та ін. – К.: Логос, 1996. – 348 с.
12. Організація і управління процесами ремонту та технічного обслуговування автомобілів / П.Р. Левковець, Л.Ф. Кришан, О.В. Канарчук та ін. – К.: Техніка, 1996. – 194 с.
13. Канарчук В.Є., Лудченко О.А., Чигринець А.Д. Основи технічного обслуговування і ремонту автомобілів: В 3 кн. – Кн. 2: Організація, планування і управління. – К.: Вища шк., 1994. – 383 с.
14. Посібник керівника технічної служби автотранспортного підприємства / В.Є. Канарчук, О.А. Лудченко, Л.Ф. Бойко та ін. – К.: УСДО, 1994. – 424 с.
15. Канарчук В.Є., Лудченко О.А. Система забезпечення роботоздатності автотранспортних засобів. – К.: НМК ВО, 1991. – 216 с.
16. Техническое обслуживание, ремонт и хранение автотранспортных средств. В 3 кн. – Кн. 2: Организация, планирование и управление / В.Е. Канарчук, А.А. Лудченко, И.П. Курников и др. – К.: Вища школа, 1991, – 406 с.

Додаткова:

1. Организация технической подготовки автомобилей / Под ред. А.А. Лудченко. – К.: УТУ Віпол, 1999. – 128 с.
2. Планирование технической подготовки автомобилей / Под ред. А.А. Лудченко. – К.: УТУ Віпол, 1999. – 64 с.
3. Примак Т.О. Економіка підприємств. – К.: МАУП, 1999. – 108 с.
4. Кельман И.И., Курников И.П., Лудченко А.А. Использование производственных мощностей автопредприятий. – К.: Техніка, 1990. – 48 с.
5. Кузнецов Е.С. Управление технической эксплуатацией автомобилей. – М.: Транспорт, 1990. – 272 с.
6. Дунаев А.П. Организация диагностирования при обслуживании автомобилей. – М.: Транспорт, 1987. – 208 с.

7. Александров Л.А., Козлов Р.К. Организация управления на автомобильном транспорте. – М.: Транспорт, 1985. – 264 с.
8. Основы управления автотранспортным производством / Под ред. А.А. Лудченко. – К.: Вища школа, 1985. – 143 с.
9. Бедняк М.Н. Моделирование процессов технического обслуживания и ремонта автомобилей. – К.: Вища шк., 1983. – 132 с.
10. Говорущенко Н.Я. Основы управления автомобильным транспортом. – Харьков: Вища школа, 1978. – 224 с.

13. Відповідальність за якість викладання та інформаційно-методичного забезпечення

Відповідальність за якість викладання та інформаційно-методичного забезпечення несе завідувач кафедри.